FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

fremsat den 10. juli 2001 [1]

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har anlagt sag ved Domstolen med påstand om, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (herefter »Det Forenede Kongerige«) har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand [2] (herefter »direktivet«).

I — Direktivet

2. Direktivet har som anført i dets første betragtning og artikel 1 til formål at beskytte miljøet og den offentlige sundhed ved at formindske forureningen af badevand og ved at beskytte dette mod yderligere forringelse, undtagen vand til terapeutiske formål og vand i svømmebassiner.

3. Direktivets artikel 3 bestemmer, at medlemsstaterne for alle badeområder eller for hvert enkelt badeområde skal fastsætte de værdier, der skal gælde for badevandet, med hensyn til de fysisk-kemiske og mikrobiologiske parametre, der er anført i bilaget. Ifølge artikel 2 er disse parametre en integrerende del af direktivet.

4. Artikel 4 forpligter medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at badevandskvaliteten inden ti år efter meddelelsen af direktivet bringes i overensstemmelse med de grænseværdier, der fastsættes i medfør af artikel 3. Direktivet blev meddelt Det Forenede Kongerige den 10. december 1975. Gennemførelsesfristen udløb således den 10. december 1985.

5. I henhold til den nye affattelse af direktivets artikel 13 skal medlemsstaterne hvert år tilsende Kommissionen en rapport vedrørende badevandet og dets vigtigste karakteristika [3].

1 — Originalsprog: spansk.

2 — EFT 1976 L 31, s. 1.

3 — Som affattet i artikel 3 i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23.12.1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver (EFT L 377, s. 48).

6. Medlemsstaterne skal i medfør af direktivet således bl.a. for alle badeområder fastsætte værdierne for de anførte fysisk-kemiske og mikrobiologiske parametre og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at badevandskvaliteten inden ti år efter meddelelsen af direktivet er bragt i overensstemmelse med disse værdier [4].

II — Faktiske omstændigheder

7. Kommissionen konstaterede ud fra de rapporter, Det Forenede Kongerige havde fremsendt vedrørende badesæsonerne 1996 og 1997, at graden af overensstemmelse med direktivets krav for de britiske badevandsområder var henholdsvis 89,4% og 88,3%. Den 22. januar 1999 gjorde Kommissionen Det Forenede Kongerige opmærksom på dette forhold og anmodede det om at fremsætte de bemærkninger, det måtte finde nødvendige.

8. De britiske myndigheder svarede ved skrivelse af 30. marts 1999, at de var opsat på snarest muligt at opfylde forpligtelserne i henhold til direktivet, idet de præciserede, at der var ved at blive udført arbejder for at forbedre kvaliteten af badevandet.

9. Da Kommissionen ikke fandt svaret tilfredsstillende, fremsatte den den 28. februar 2000 en begrundet udtalelse over for Det Forenede Kongerige, hvori den gav medlemsstaten en frist på to måneder til at bringe situationen i orden.

10. Den sagsøgte regering erkendte i skrivelse af 14. juni 2999, at det badevand, der henhørte under dens ansvar, ikke var fuldstændig i overensstemmelse med direktivets krav. Regeringen tilføjede, at manglerne i 1997 imidlertid var usædvanlige, at graden af overensstemmelse i 1999 havde været 91,4%, og at de korrigerende foranstaltninger ville gøre det muligt at opnå en grad af overensstemmelse på 97% inden 2005.

11. Da Kommissionen fandt, at der stadig forelå et traktatbrud efter udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse, har den anlagt denne sag.

III — Parternes indlæg og retsforhandlingerne for Domstolen

12. Kommissionen har nedlagt påstand om, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet, idet det ikke har sikret, at badevandskvaliteten er bragt i overensstemmelse med de bindende grænseværdier, der er fastsat i medfør af direk-

4 — Jf. punkt 8 i mit forslag til afgørelse af 18.1.2001 i sagen, der blev afgjort ved dom af 15.3.2001, sag C-147/00, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 2387, hvori jeg henviser til dom af 25.5.1982, sag 96/81, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. s. 1791, præmis 2.

tivets artikel 3, og at den sagsøgte regering tilpligtes at betale sagens omkostninger.

13. Det Forenede Kongerige har for sin del taget bekræftende til genmæle for så vidt angår de badesæsoner, der er genstand for dette søgsmål.

14. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen efter at have indhentet parternes udtrykkelige samtykke truffet afgørelse om, at der ikke skal finde mundtlig forhandling sted i sagen, jf. procesreglementets artikel 44a.

IV — Traktatbruddet

15. Det Forenede Kongeriges regering har erkendt de faktiske omstændigheder, Kommissionen har påtalt, dvs. at det britiske badevand i løbet af badesæsonerne 1996 og 1997 ikke var fuldstændig i overensstemmelse med direktivets artikel 3, sammenholdt med dets bilag. Domstolen bør derfor fastslå, at det påståede traktatbrud foreligger.

16. Direktivet pålagde medlemsstaterne at nå bestemte resultater og ikke kun at udvikle de midler, der er nødvendige for, at badevandskvaliteten bringes i overensstemmelse med bestemte grænseværdier, der er anført i direktivet [5], bortset fra de i direktivet fastsatte undtagelser [6], der ikke finder anvendelse i denne sag.

17. Hvor store bestræbelserne for at efterkomme direktivet end har været, er det således tilstrækkeligt til, at direktivet er overtrådt, at der i løbet af én badesæson har været en enkelt overskridelse, der ikke skyldtes absolut umulighed med hensyn til at efterkomme direktivets bestemmelser [7].

18. Som følge heraf foreslår jeg, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige — som det selv har indrømmet — har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet, idet badevandet, der henhørte under dets ansvar, ikke var fuldstændig i overensstemmelse med de grænseværdier, der er fastsat i medfør af direktivets artikel 3 [8], sammenholdt med dets bilag.

5 — Jf. dom af 14.7.1993, sag C-56/90, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, Sml. I, s. 4109, præmis 42, 43 og 44, af 12.2.1998, sag C-92/96, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 505, præmis 28, af 8.6.1999, sag C-198/97, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 3257, præmis 35, og af 25.5.2000, sag C-307/98, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 3933, præmis 48.

6 — Artikel 4, stk. 3, artikel 5, stk. 2, og artikel 8.

7 — Jf. punkt 58 i mit forslag til afgørelse til dom i sagen Kommissionen mod Belgien, hvori jeg henviser til præmis 34 i dommen i sagen Kommissionen mod Tyskland. Jf. også fodnote 10 i det forslag til afgørelse, der er nævnt i fodnote 4 ovenfor.

8 — I dom af 14.6.2001, sag C-368/00, Kommissionen mod Sverige, Sml. I, s. 4605, traf Domstolen afgørelse i et traktatbrudssøgsmål anlagt mod Kongeriget Sverige vedrørende det samme direktiv i en sag, hvor medlemsstaten, som i det foreliggende tilfælde, havde indrømmet traktatbruddet.

V — Sagens omkostninger

19. Da Kommissionen bør gives medhold i sine påstande, bør det i overensstemmelse med procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges Det Forenede Kongerige at betale sagens omkostninger.

VI — Forslag til afgørelse

20. Sammenfattende foreslår jeg, at der gives Kommissionen medhold i sagen, og at det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand, idet det ikke har sikret, at badevandskvaliteten er bragt i overensstemmelse med de bindende grænseværdier, der er fastsat i medfør af direktivets artikel 3, samt at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering pålægges at betale sagens omkostninger.